

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Narodni, ne klerikalni.

Iz Celovca, 12. aprila.

Neštevilokrat se je že poudarjala potreba, združiti slovensko delavstvo v Celovcu v posebno društvo in tako smo letos srečno dospeli do tega, da smo si hoteli osnovati tako društvo.

Dne 20. svečana t. l. sešlo se nas je do 50 rojakov, ki smo se zavezali s podpisi in volili začasni odbor, ki je imel nalog, vse potrebno oskrbeti za ustanovni shod. Ta se je imel vršiti preteklo nedeljo, dne 10. aprila v gostilni gospoda Cavnika pri „Zlatem studencu.“

A glej, kako presenečenje! Prvotni naš namen je bil, osnovati društvo z imenom „Slovensko delavsko društvo“, a sedaj so se te prilike kar čez noč polastili gotovi znani gospodje: marijaški vikar Podgore, stolni kaplan dr. Ehrlich, mestni kaplan Dobrove in njegov oproda dr. Breje ter iz slovenskega delavskega društva hoteli napraviti takomenovano krščansko socialno delavsko društvo po ljubljanskem kopitu, v katerem naj bi kaplani imeli prvo besedo, mi delavci pa naj bi nosili vso odgovornost, plačevali in plesali, kakor bi nam oni godli.

Tej nakani smo se pa odločno uprli, se preteklo nedeljo zbrali v mnogobrojnem številu (bilo nas je blizu 80 slovenskih delavcev navzočih) ter si hoteli osnovati tako slovensko delavsko društvo, kakršno pristojna naši slovenski časti. Ko so pa dotični gospodje spoznali, da se tu nekaj pripravlja, kar bi njim ne bilo ljubo, jeli so izdajati nekaterimokom šele v tem trenutku valila na shod, sklican po § 2, nas zavednejše slovenske delavce pa so kar hkratu proglasili za socialne demokrate ter nam pokazali vrata, češ, da sedaj mi tukaj nimamo ničesar več opraviti, ako slepo ne pritrdimo temu, kar nam Podgore in dr. Breje ponujata.

Po daljšem besedovanju pa so

prišli gospodje do prepričanja, da so osamljeni, in ker se je bilo bati, da nastanejo še kaka presenečenja, so jo ti prefriganci tako zasakali, da se je debata zaključila in ž njo obenem tudi shod sam. Do volitve torej niti priti ni smelo, ker je vsega mogočni vikar kar naprej izjavil, da se društvo sme le pod tem imenom osnovati in pod nobenim drugim.

Tukajšnje slovensko delavstvo pa stoji vobče in odločno na stališču, da nam je živo treba slovenskega izobraževalnega društva, v čigar okrilje lahko stopi vsak slovenski delavec, bodisi tega ali onega prepričanja. Mi hočemo torej imeti društvo, osnovano na **slovensko-narodni** in ne na klerikalni podlagi. Tako društvo bomo podpirali in negovali, pobijali pa vsako strankarstvo, ki bi se vlačilo vanj, naj si že bode potem socialnodemokratskega ali pa krščanske socialnega naziranja. Nam je prva in glavna stvar pri takem društvu gojenje narodne zavesti, katere nam povsod manjka, poleg tega pa hočemo kot zavedni delavci ostati tudi svobodni in neodvisni ter se ne damo komandirati in od gotovih kaplanov voditi okoli na vrvi, kakor vodi cigan medveda, da si služi ž njim denar za svoje življenje. Da smo imeli poštene namene, se razvidi lahko iz tega, da se nas je na prvem shodu dne 20. svečana t. l. podpisalo blizu do 50 slovenskih delavcev za tako slovensko delavsko društvo, kakršno smo imeli prvotno v mislih, sedaj pa, ko ste nam ime društva po svoje prikrojili in popačili, obsedeli ste grdo. Zapustili smo zborovalno sobo vsi kakor en mož, in ostali ste sami: štirje duhovniki, dr. Breje, njegov komandirani pisar in še trije drugi Vaši kimovci. Govorili smo torej dovolj jasno, in ako hočete stvari dobro, nas bodete tudi razumeli in krenili na pravo pot.

Končno naj Vam še enkrat po

vemo, da ima v Celovcu bodočnost le odločno slovensko delavsko društvo, to je tako, ki ne bode ne rdeče, pa tudi ne črno, ampak ki bode korakalo pod narodno belo-modro-rdečo zastavo. Za tako društvo nas dobite par stotin, za drugo pa nobenega. Nekaj časti hrani in nosi v svojem srcu pač tudi še slovenski delavec, ki ne potrebuje nobenega jerobstva po Vašem kopitu.

Toliko poročati slovenski javnosti smo si šteli v svojo dolžnost, da bode ista naše postopanje prav sodila in ne verjela lažnjivim poročilom, ki bodo prihajala v tej zadevi od gotove strani.

Slovenski delavec.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Mobilizacija ruske vojne mornarice.

Car Nikolaj je izdal, kakor se iz Varšave poroča, ukaz, v katerem se ministru mornarice zapoveduje, da naj poskrbi, da se čim prej izpolnijo deli v vojni pristaniščih Baltičkega in Črnega morja se nahajajočega vojnega brodograja. Obenem se s cesarskim ukazom sklicujejo v službovarje: a) vsi rezervni častniki vojne mornarice; b) vsi glasni mobilizacijskih predpisov v službovanje določeni rezervisti vojne mornarice iz gubernij Nižnij Novgorod, Jaroslav, Sibirsk, Saratov, Samara, Petrograd, Vologod, Kurland, Taurus in Jekaterinoslav; c) vsi rezervisti, ki pripadajo armadi ali vojni mornarice, ki se nahajajo v službi »prostovoljne« mornarice, pristanskih poveljnikov in raznih tehničnih podjetij. — Iz tega se da sklepati, da namerava Rusija v najkrajšem času poslati svojo baltičsko eskadro na Daljni Vztok. Z baltičsko eskadro bo na bojišče odpulilo tudi brodograja admirala Virenija, ki je dlje časa križarilo v Sredozemskem morju in se je baš te dni vrnilo domov v Kronštad, da bi se v

baltičskih ladjedelnicah popravilo, da bi bilo šposobno za dolgo pot in za boj. Kakor se čuje, odpluje to vojno ladjevje koncem meseca maja, ali najkasneje začetkom junija na Daljni Vztok.

Po nasvetu nekega strokovnjaka v »Rus. Vjedomosti« bi se naj poslale na bojišče samo brzovozne ladje. Po njegovem mnenju bi bilo zelo riskirano, ako bi baltičsko brodograje računalo s tem, da bi se združilo s portarturško eskadro na širokem morju; Japonci bi namreč v tem slučaju prav gotovo napadli rusko brodograje admirala Makarova in ker bi jim ne moglo ubežati — vozi namreč 1½ vozla počasneje nego japonsko —, bi japonska eskadra rusko portarturško ladjevje ali uničila, ali pa mu vsaj zastopila pot, da bi se na moglo več vrniti v Port Artur. Pomožna eskadra mora torej pripluti naravnost v Port Artur in se tamkaj združiti s brodograjem admirala Makarova. To pa je le mogoče, ako se na Daljni Vztok poslane ladje odlikujejo s posebno hitrostjo, da bi jih Japonci, ako bi tudi našleteli na nje, ne mogli dohiteti. Japonske ladje so imele ob začetku vojne 18½ vozlov hitrosti; ruske ladje pa, ki se nameravajo poslati na bojišče, vozijo samo 18 vozlov. Navalje temu pa bodo imele ob svojem prihodu v Rumeno morje večjo hitrost, kakor japonske ladje. Vsaka ladja namreč izgubi, ako je aktivna, v 2 do 3 mesecih 1 vozla na hitrosti. Začetkoma jeseni, ko bo baltičsko brodograje došlo na bojišče, bodo japonske ladje po 7 do 8 mesečni aktivnosti imele hitrosti samo kakih 15½, do 16 vozlov, dočim bo hitrost ruskih ladij, ki bodo aktivne šele 2 meseca, vedno še znašale 17, ali 17 in pol vozlov. Torej je prav gotovo, da admiral Togo baltičski eskadri ne bo mogel zabraniti, da bi ne dospela pred Port Artur.

Ojačenje ruske eskadre v Port Arturu in Japonci.

»Standart« se iz Tokija poroča, da japonsko časopisje ne smatra resnim namen Rusije, poslati na bojišče svojo baltičsko eskadro. Japonski list »Jiji« piše: Brez krčenja nevtralnosti s strani kake tretje države ni mogoče ruskim ladjam dospeti v vzhodno Azijo. Sicer pa Rusi nimajo takih samomor-nih načrtov. Rusija hoče samo ostalo Evropo preslepiti, da bi ji verjela, da še ni zlomljena njena moč na morju in da bi ji valed tega raje dala za vojno potrebne milijone na posodo. — Iz tega je razvidno, da obvlada Japonci že silen strah, samo ako čujejo, da se Rusija pripravlja odposlati na bojišče baltičsko eskadro. To je gotov znak, da dobro vedo, da je konec japonske moči na morju, čim pripluje novo rusko brodograje na bojišče. Za sedaj se še Japonci tolažijo s tem, da je nemogoče, da bi mogle ruske ladje napraviti tako daljno pot, ne da bi se kje med potoma ustavile in se znova preskrbele s premogom. Toda ta tolažba je prazna! Dognana stvar je namreč, da bo baltičsko brodograje, predno bo nastopila jesen, na bojišču. Verjamemo, da je to Japoncem skrajno neljubo, ker pomenja to začetek konca japonske vojne sile na morju!

Iz Njučvanga.

Vesti o živahnem gibanju Japoncev v Koreji in o prihodu japonskih transportnih ladij v izliv reke Jalu so provzročile, da se je v Njučvangu splošno pričakovalo, da Japonci vsak čas lahko napadejo trdnjavo. Posadka torej budno pazi na vsak najneznatnejši dogodek. Ko je v nedeljo zvečer odpulilo iz izliva reke Liao nekaj ladij, so se jim dajala čolnov znamenja glede globokosti morja. Posadka v trdnjavi je ta znamenja

LISTEK.

Konrad Črnologar †.

Ni še preteklo leto dnij, odkar nam je ugrabila smrt na krut način Simona Rutarja, in že si je izbrala drugo žrtev iz vrst delavcev na znanstvenem polju slovenskem. Kakor je odpozvala Rutarja tako je nenadoma združila z njim prijatelja mu K. Črnologarja...

Črnologar je bil eden izmed onih redkih mož iz vrst našega ljudskega učiteljstva, ki je našel poleg svojega utrudljivega učiteljskega posla čas, da se je posvečal vedi. Kdor pozna napore našega ljudskega učiteljstva, oni ve ceniti tako neutrudljivo po-zrtvovanost, da, jekleno vztrajnost.

Idealna vztrajnost in neumorljiva delavnost bile so sploh lastnosti pokojnega učitelja in konservatorja Črnologarja.

Zagledal je luč sveta dne 21. novembra 1860 leta v Auerspergovem gradu v Višnji gori. Oče mu je bil knežji gozdar. Prve nauke si je črpal iz domače dvorazrednice. Vedno eden izmed najboljših učencev posvečal je svoje proste ure risanju in rezbarstvu. Hotel je postati kipar. Toda borne rodbinske razmere mu niso

dale, da bi izobrazil svoj umetniški talent: brat mu, poznejši kaplan, se je šolal v Ljubljani... Tedaj pa mu je otvoril duri v življenje Dolenec, pok. župnik na Igu: spravi ga je v Ljubljano h knjigovezu Nčmanu — in mali Konrad se je učil mesto ki parstva — knjigoveštva poldrugo leto. Pohajal je vajeniško šolo. Tam pa so spoznali njegovi učitelji njegove izredne talente in mu prigovarjali, da naj zamenja knjigoveški predpasnik z dijaško suknjico. In pogumni mladenič je šel med dijake, da si ni videl roke, ki bi mu hotela krepko poseči pod rame. S celim forintom odpravljal se je upoln med dijake. Od doma niti bora; sestra, sama uboga služkinja, prigravala si je za stanovanje, in kakšno mora biti stanovanje za 2 gld. na mesec! Hra-nil pa se je danes tukaj, jutri tam... Pa vsa beda mu ni vzela poguma. Napravil je 5. razred na Grabnu v Ljubljani in pripravljali razred, potem pa vstopil v ljubljansko učiteljsko. Bili so žalostni časi, polni pomanjkanja. Instrukcija, kot plačilo dvakrat kosilo... in nekaj znamk za ljudsko kuhinjo, sicer pa nič, le tuintam skrivaj pri sestri-služkinji kava kot izreden priboljšek... Tako je študiral bivši knjigoveški učenec.

Vzlic vsemu bil je vedno eden prvih. H koncu je bilo bolje. Dobil je štipendijo. Najlepši dan mu je bil, ko sta kupila s sestro pri starinarju prvo zimsko suknjo za celih 9 gld! Leta 1884. prebil je maturo z odliko. Služboval je kot učitelj v Podgabrju, potem v Št. Vidu pri Zatičini, nato pa se je preselil v Šmarje pri Ljubljani, kjer je služboval 13 let. — Kot vesten učitelj in ljubezniv družabnik pridobil si je povsod spoštovanje in ljubezen vseh in ob njegovi prezgodnji rakvi se ni krčilo srce le njegovih soprog in njegovim trem nedoraslim hčeram, marveč solzilo se je i njegovi šolski mladini in njegovim neštetim prijateljem in čestilcem — Očetje in matere pa so zdihovali: »Takega učitelja še ni bilo v Šmarju in ga ne bo kmalu« pač najlepše spričevalo pok. Črnologarju kot učitelju in človeku, ako pomislimo stališče, ki ga zavzema šolstvo v naših kmetih!

Že zgoraj smo omenili njegovega risarskega talenta. Ni se hotelo, izobraziti ga, kakor mu je bila želja. Toda Črnologar naobraževal se je sam v umevanju in pravilih lepote. Autodidaktični estetik razpolagal je z dokaj sigurno risarsko roko in a. kr. centralna komisija za umetnost in

ohranitev zgodovinskih spomenikov imenovala je učitelja Črnologarja za svojega korespondenta in naposled za konservatorja II. sekcije, t. j. za ohranjevalca cerkvene in srednjeveške umetnosti. Kot tak preiskal je po umetninah lep kos pokrajine bogate Dolenjske, graščine in cerkve, posebno v Stični in Višnji gori in napisal lepo vrsto kulturno-zgodovinskih poročil za centralno komisijo. Poleg tega pa je z bogatimi kulturnozgodovinskimi doneski zalagal »Muzejsko društvo za Kranjsko«. Pisal je slovenski in nemški, za »Mitteilungen des Mus. V. f. Kr. Registrovati njegove spise ni namen teh vrstic, ki naj ne bodo drugo, nego skromen spomenik možu, ki ga nam je prerano ugrabila usoda kot žrtev njegovega znanstvenega delovanja. Z znanim izkopavalcem starin, J. Pečnikom, izdelujoč velik arheološki zemljevid dežele Kranjske — zemljevid o starinskih najdiščih, — napotil se je bil Črnologar dne 4. t. m. popolnem čil in zdrav k Trem faram v metliškem okraju, da pregleda autoptično tamošnje najdišče. — A v bajnih Gorjancih napali so ga zavrato, vračajočega se, zli duhovi in mu iskrali življenjski sok.

6. t. m. vrnil se je ves prehlajen, v 48 urah pa se je združil s svojima prijateljema Rutarjem in Vrhovcem... Akutna angina mu je končala življenje nenadoma. Odšel je, zapustivši vdovo s tremi nedoraslimi hčerami.

Tako je bilo življenje slovenskega učitelja-konservatorja, orisano v velikih potezah. Z njim je izgubila veda pripoznanega raziskovalca kulturne zgodovine Kranjske, je izgubilo slovensko učiteljsko veleodličnega svojega zastopnika na polju znanosti in je izgubil mnogoteri svojega spoštovanega zvestega prijatelja. Koliko jih žaluje po njem, dokazal je najbolje veličasten mrtvaški izprevod, ki se je vil v nedeljo 10. t. m. popoldan ob treh proti šmarskemu grobišču. Vse Šmarje, veliko število učiteljev kolegov od blizu in daleč, zastopstvo deželne šolske oblasti — spremljalo je prerano umrlega k zadnjemu počitku. Bodi mu lahka gruda domača! Nevenljiv spomenik postavil si je sam v svojih mnogobrojnih znanstvenih spisih, slovenski narod ga ne bo pozabil.

Storili smo svojo častnikarsko dolžnost in postavili ta mal spomenik možu, ki je vreden, da ga beležimo v zgodovini slovenski.

K.

napačno razumela in jela na ladje streljati. Izstrelila je 24 strelcev. V mestu je takoj zavladalo velikansko razburjenje, ker je vsakdo mislil, da so Japonci že napadli trdnjavo. Tudi vojaki sami so bili precej vznemirjeni in neka straža je celo v svoji razburjenosti ustrelila dva kitajska mornarja, ki sta hotela iti preko reke.

V celju južni Mandžurski je razsajal zadnje dni silen vihar z nevihtami. Vsa pokrajina je preplavljena; celo železniška proga je pod vodo. Brzjavne zveze so na več krajih pretrgane, da so zadnje dni izostale vse vesti iz Port Arrurja.

Ruski mirovni pogoji.

»Moskovskija Vjedomosti« navajajo pogoje, pod katerimi bo Rusija po zmagovalni vojni sklenila s Japonsko mir.

Rusija bo v svojih mirovnih pogojih zahtevala: 1. Koreja se spoji z Rusijo; 2. Rusija zasede japonski otok Kiušiu in se tamkaj utrdi; 3. otok Formoza odstopi Japonska Kitajski; Rusi si izbere na otoku samo pripravno utrjeno pristanišče, kjer bodo lahko usidrane ruske ladje in kjer se bodo preskrbevale s premogom; 4. Japonska plača Rusiji primerno visoko vojno odškodnino, katera bo ji za vselej vzela veselje — Ruse izzivati. Japonsko vojno mornarico bo Rusija zaplenila in si jo vračunala v vojno odškodnino.

Japonci proti admiralu Togu.

Angleški listi poročajo iz Tokija, da je med Japonci zavladala velika vznemirjenost in nevolja radi vojne, zlasti je vsa javnost razdražena proti admiralu Togu, katerega se dolži, da je zakrivil vojno. Sprva, ko se je vojna začela, so vsakogar navdajale najlepše nade, zlasti ker so dan na dan dohajale nove vesti o sijajnih japonskih zmagah na morju. Sedaj pa že dlje časa ni došla niti najmanjša vest o novih uspehih na bojišču, javnost je vsled tega silno razburjena, ker se boji najhujšega. Nevolja proti admiralu Togu narašča med narodom od dne do dne bolj. Dolži se ga, da je z brezuspešnimi napadi na Port Artur uničil mnogo japonskih ladij in da je kriv, da se nalagajo vedno večji davki in da se država nahaja v tako obupnem finančnem položaju.

Predstoječe državnozborsko zasedanje.

Dunaj, 12. aprila. Ker se meseca maja že začne delegacijsko zasedanje v Budimpešti, je predstoječe državnozborsko zasedanje odmerjeno le na omejeno dobo. Državnozborsko zasedanje bo potemtakem v znamenju delegacijskih volitev. Poljskemu klubu se je posrečilo dobiti od mladočeškega kluba za-

gotovilo, da Čehi ne bodo delali ovir volitvam v delegacije.

Praga, 12. aprila. Izvršni odbor mladočeške stranke je imel danes posvetovanje, pri katerem je na čelnik dr. Pačák poročal o sadnjem zasedanju državnega zbora. Po daljši debati se je sprejel sledeči sklep: Izvršni odbor vzame poročilo načelnika o klubovem postopanju v pretečenem zasedanju kakor tudi načrte za bodoče postopanje s pohvalo na znanje, polagajoč posebno važnost na to, da se za vse korake dobi sporazumljenje vseh tistih strank, ki so bile udeležene pred Veliko nočjo na tehničnem postopanju češkega kluba.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 12. aprila. Danes je bila prva seja po velikonočnih počitnicah. Odigralo se je več malih prizorov, ki so bili videti kot nekaj preludij za obnovev obstrukcije. — Ministrski predsednik je predlagal, naj se v jutranji seji obravnava več malih predlog ter je napovedal, da bo odgovarjal na razne interpelacije. — Posl. Polonyi je želel, naj se reši normalni proračun za leto 1904, najprej pa se naj urade posestne razmere na Sedmograškem ter se naj izvede volilna reforma. Ministrski predsednik je priznaval, da so vse nasvetovane zadeve nujno potrebne, toda novi volilni zakon se mora temeljito proučiti ter bo jedva gotov do prihodnjih volitev leta 1906. Proračun mora poprej obravnavati finančni odtok ter pride šele v par tednih pred zbornico. Predlog ministrskega predsednika se je sprejel.

Iz Srbije.

Belgrad, 12. aprila. Dočim se na eni strani zatrjuje, da je izjavil kralj Peter, da ne sme nobeden častnik kritikovati dogodka z dne 11. junija l. l., temuž mora vsak odložiti častniško suknjo, kdor hoče o tem razpravljati, prihaja z druge strani vest, da je vlada na sledu razsežni vojaški zaroti. Zapleteni so v zaroto mnogi častniki v Belgradu, Valjevu in Šabcu. Zarota pa ni naperjena zoper dinastijo ali kralja, temuž zoper takozvano sabljaško kamarilo, ki kaže zahteva, da se pošlje 15 štabnih častnikov in 60 subalternih častnikov v pokoj. Zarota tudi javno graja umor Obrenovičev ter zahteva, da se vsi morilci odstranijo iz armade. — Značilno za preobrat v Srbiji je vsekakor to, da je ministrski predsednik Gruić na velikonočno nedeljo dal na grobu umorjene kraljeve dvojice prižgati sveče ter je tam molil.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 12. aprila. Vojaška atašėja polkovnik baron Giessl in generalni major Kalnin kot zastopnika velesil sta se podala včeraj s šestimi častniki raznih velesil v Sot-

lun. Med 16. in 23. t. m. dospe tja tudi ostalih 25 inozemskih častnikov, ki so določeni za macedonsko orožništvo. Izmed avstrijskih častnikov je izbran nadalje major Ferdinand Richter 54. polka v Olomuču, ki postane 1. maja podpolkovnik, a v macedonsko orožništvo se uvrsti že kot polkovnik z letno plačo 13.000 frankov, vrhutega dobi 3000 frankov za obleko in 3000 frankov za potovalne stroške. Ako bi umrl v Macedoniji dobi njegova vdova 100.000 frankov.

Skoplje, 11. aprila. Zadnje dni so orožniki odvedli od tukaj 6 uglednih Bolgarov po dva in dva skupaj uklenjena v ječe v Janino. Obsojeni so bili zaradi sodelovanja pri vstaji. Med njimi sta tudi skopejska ubitela Dimitrij Gavčev in Ite Rustanov, ki sta obsojena vsak v 101-letno ječo, kakor se glasi turška obsodba mesto dosmrtno ječe.

Nov škandal v Italiji.

Rim, 12. aprila. Posl. Mirabelli je interpeliral zaradi porabe vojne odškodnine, ki jo je morala plačati Kitajska Italiji. Sploh je imenoval to, da so si velesile dale od Kitajske plačati vojno odškodnino, do katere niso imele nikake pravice, pravcat rop. In Italija se je udeležila tega nemoralnega dejanja. Od 75 milijonov lir, ki jih je plačala Kitajska, se je dalo misijonarjem in duhovnikom 23 milijonov, dasi niso zahtevali več kot 3 milijone, dočim so vse rodbine padlih ali ranjenih vojakov dobile skupno le 650.000 frankov. Nobena teh rodbin ni dobila več kot 1000 frankov, dočim je vsaka misijonarska rodbina dobila 30.000 frankov. Minister Salvago Raggi si je dal nakazati 740.000 frankov, vsak njegovih tajnikov po 30.000 do 60.000 frankov. In tako se je potem Kitajska prisilila, da je plačala še 2 milijona več odškodnine. — Ministrstvo baje hoče uvesti strogo preiskavo.

Atentat na španskega ministrskega predsednika.

Pariz, 12. aprila. Iz Barcelone je došla vest, da je bil ministrski predsednik Maura pred poslopjem generalnega sveta z bodalom napaden in ranjen. Podrobnosti še niso znane, a najbrže rana ni nevarna.

Dopisi.

Iz Črnomlja. Pod utisom, kateri je napravila sijajno uspeša zadnja veselica v korist družbi sv. Cirila in Metoda, si ne morem kaj, o taisti spregovoriti nekoliko več. Prva točka je bila daljša igra. Marsikomu na Kranjskem je znano, da so se igre n. pr. »Reček Andrejček«, »Krivoprišečnik«, »Rokovnjači« itd. že uprizarjale v Črnomlju. Vsem tem, izvrstno uspešnim predstavam se je pridružila zopet ena in sicer predstava šaloigre: »Pri belem

konjičku.« — Veselje je bilo gledati to nepriljeno kretanje in slušati sigurno govorjenje vseh igralcev. Igrali so kakor da jim je to že stara navada. Imamo pa tudi igralce in igralce, kot ne kmalu kje; da bi jih le videli, čudili bi se, da diletanti tako izvrstno nastopajo. Vzemimo glavno osebo v igri, gostilničarico, Meto Klinar. — Ni mogoče, da bi se kje boljše predstavljalko dobilo od naše. Naj dela kar hoče, vse ji dobro pristaja. Zašli bi predaleč, ko bi hoteli oceniti vsakega posameznika, vendar je omeniti še nekaj oseb. Kaj naj rečem o Bucku? Kdor ga je videl v tej ulozi, mora priznati nepristransko, da je kar ustvarjen za oder in ravno ta večer pokazal se je kot igralca, kateri igra z veseljem in pravim razumom. — Nič manj, kot Bucek, iznenadil nas je I. natakari Zan. — Videli smo ga že velikokrat tudi v drugih ulogah, zatorej smo bili uverjeni, da jo tudi ta večer dobro pogodi, kakor vsakokrat in nismo se motili. Uloga dr. Kovača je bila proti drugim ulogam, prav težka. — Da ni bila v rokah vseskozi spretnega igralca, vplivala bi bila nekako dolgočasno, tako smo se pa kar čudili, do kakega pomena je taista uspeša v rokah dotičnega gospoda. Kar smeh me posili, spomnivši se upokojenega profesorja Koprivarija. Njegov nastop, njegovo govorjenje, je bilo kaj značilno. Omeniti mi je še posebej izvrstno uspešnega berača. Vsakdo se mu je moral, hočeš nočeš, smejeti prav od srca. Toda kot pravega berača pokazal se je šele po igri. Z pomočjo svojega instrumenta, naberačil je med občinstvom še posebej nekaj kronic za družbo sv. Cirila in Metoda. II. natakari, Peter, bil je tudi na svojem mestu. Gospod Jerina, ta pa zna, kjer se gre za ljubezen. Kako dobro je molčečo izvoljenko pripravil k govorjenju in s tem natančno rešil svojo ulogo. Še mali »piccolo« je ugaljal prav dobro občinstvu s svojim sigurnim, neustrašenim nastopom. — Izmed ženskih ulog, razum gostilničarske, imeli sta samo Buckova hčerka Tilka, nje teta Amalija, kakor tudi Minka, hči upokojenega profesorja, večje uloge. — Prvi dve ste nam že znani iz prejšnjih časov, kot jako spretni igralki in kot taki, pokazali ste se tudi ta večer. — Drugoimenovana predstavljalka je nastopila prvokrat, želeli bi bilo, da ne zadnjikrat. Vse druge, naj si bodo ženske, ali moške uloge, so bile toli kratke, da se ne more omeniti vsakega posebej, ker bi drugače že tako dolgi dopisi, postal predolg. Samo toliko naj jim bo v prijetno zavest, da so to malo, kar so imeli, izvršili v splošno zadovoljnost in občinstvo ni štedilo z burnim odobravanjem, vsem igralcem. V imenu vseh udeležnikov izraziti mi je tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem sctrudnikom, za njih veliki trud, kateri je omogočil, da je igra iztekla tako gladko in natančno. Posebna hvala tudi gospici J. in gospodu kapelniku tukajšnje mestne godbe, da sta med posameznimi dejanji, občinstvo zabavala s prijetno godbo. Druga in s tem zadnja točka, bile je loterija, za katero so tukajšnje dame in črnomljski gospodje, darovali prostovoljne dobitke, za kar jim gre toplo priznanje. — Kar je poglavitno: tudi gmotni uspeh je bil zelo dovoljen. Po odbitku res velikih stroškov, odposlala se je glavnemu vodstvu, družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, lepa svota 128 K 87 v., kar kaže, da se naše občinstvo živo zanima za prekoristno šolsko družbo. — Z malimi izjemami je bila zastopana vsa tukajšna

inteligenca, še tujce smo opazili med navzočimi iz naše bližje okolice in celo iz daljnjega Mokronog posetili so veselico, kar naj bo igralcem in prirediteljem v pravi ponos. — Črnomljeci ravno nismo zadnji in naše družbeno življenje vendar tako ne peša, kakor marsikje drugod. — Kakor razvidno, imamo pa tudi ljudi za to, ki z veseljem svoj prosti čas žrtvujejo za dobro narodno stvar. Vseskozi sijajni uspeh zadnje veselice naj vse spodbodri, da bi kar mogoče kmalu zopet kaj uprizorili. — Na svidenje. (+)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. aprila.

— Škofova obstrukcija še vedno žre. Posestniki iz Zapuž v ribniškem okraju žele, da bi se vodovod iz Dolnjih Lazov podaljšal do njihove vasi. To podaljšanje bi stalo kakih 12.000 K. Deželni odbor je moral dotično prošnjo odkloniti, ker bi Zapužanom mogel pomagati edino deželni zbor. Ta pa zaradi katoliške obstrukcije ne posluje in zategadelj naj posestniki iz Zapuž vodovodu dajo slovo. Vzlic temu bodo ribniški kaplani še vedno kričali: »Živio obstrukcija!« Kmetje, kdaj bode vendar enkrat poleno v roke vzeli ter blagoslovljene škričce pogнали v deveto deželo! Ti tiči pijejo vino, in zatorej jim je proklicano malo na tem ležeče, dobi li kmet vodovod ali ne. In Jaklič, ki ga tudi vsak dan erja v svoji dobrepoljski vili, se vam v pest smeja, Zapužani! Prav se vam godi, čemu pa volite tako šalobardo deželnim poslancom!

— Kako ginljivo! Gospod kanonik dr. Karlin je šel, da se odpočije od prebitega dela, v Rim na oddih in je bil tudi v adjenci pri papežu. Iz njegovega zasebnega pisma je »Slovenec« priobdil nekaj tako zanimivih podatkov o tej adjenci, da jih ne moremo prezreti. G. dr. Karlin piše:

»Ko smo vstopili in poklekili, sv. Oče vstanejo in reko, naj se približamo Poljubimo jim po vrsti prstan na roki in prevz. g. knezoškoč celovški nas predstavi, najprej opata oliventancev, potem mene in svojega tajnika g. Kovača in tri germanike. Takoj so se posmešili in vprašali germanike, če ni danes šole. Nato povabijo, naj se vsedemo. Čudno se nam je zdelo to, a naposled smo ubogali in posedli stole okrog pisalnika. Oprava je preprosta. Sv. Oče imajo na veliki pisalni mizi precej veliko sveto razpelo, neko podobo, katere pa nisem mogel odspredaj videti, budilnik, kakršne tudi v Ljubljani prodajajo, in električno svetilnico ter mnogo krasno vezanih knjig, gotovo dar posamnih obiskovalcev. G. opat je prinesel seboj veliko fotografijo sv. Očeta in jih zaprosil, naj podpišejo svoje ime nanjo. In nasmešnivši se takoj vzamejo pero v roke in zapišejo v krepkih potezah, da vsemu samostanu podela apostolski blagoslov. Nato so še vprašali, če je župnija Pontafel tudi pod celovško škofijo. Nato so nam vsem z določeno besedo podelili blagoslov in dodali, da je vse blagoslovljeno, kar smo v ta namen seboj prinesli. Potem so še vsakemu posebej podali roko, ki smo jo poljubili.«

Ali ni to ginljivo? Kar solzé smo si otirali, ko smo to čitali in na srce se nam je vlegla bleča zavist. Kako lepe, modre, vzpodbudne, nepozabne besede je slišal g. dr. Karlin iz ust sv. Očeta, imel je priliko »šacatia«, koliko so vredne tiste stvari, ki jih ima papež na mizi in nazadnje je papež blagoslovil g. dr. Karlina in vse kar je imel pri sebi. Malo je zemljanov, ki so deležni take sreče. »Slovenec« bodi izrečena topla zahvala, da je objavil to poročilo in posebno povedal, kake uprav avguštinsko modre besede je papež govoril. Le eno pogrešamo: Kaj ni papež g. dr. Karlinu prav nobene besede privoščil?

— Na Primeskovem imajo duhovnika, ki alihi na ime Jakob Ramovš. Prišel se je sem zdavit, ker je, kakor sam pravi, bolan. Ta revež ne more opravljati v cerkvi svoje dolžnosti in dostikrat morajo otroci mesto njega moliti predpisane molitve. To je veljalo do zadnjega časa. Prišlo so deželnozborske volitve in glej čudež. Naenkrat je izginila bolezen in kakor rjoveč lev je letal ponoči in podnevi od hiše

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Papež Aleksander III. je bil dossegel velike uspehe — le Rima ni mogel spraviti pod svojo oblast. In trije njegovi nasledniki so morali umreti v pregnanstvu — kajti Rim se ni uklonil. Seveda v primeri s temi tremi nasledniki je bil papež Aleksander pravi velikan. Pa tako je že na svetu: res velikim možem slede navadno ničle — vsaj v cerkveni zgodovini je tako.

Ubaldo Allucingoli iz Luke, kardinalškof v Velletriju ni bil niti v Rimu izvoljen za papeža. Kardinalski kolegij se je zbral v Velletriju in ga volil. Ordiniran je bil za papeža 6. septembra 1181 in se je imenoval Lucij III. Rimljani so mu dovolili, da je prišel za nekaj mesecev v večno mesto. Toda v Rimu je še živel duh Arnolda brescijanskega in vsak papež se je moral ali Rimljanom pokoriti ali pa iti v pregnanstvo. Lucij III. je prišel 2. novembra 1181 v Rim, pa je moral že 10. marca 1182. odriniti v Velletri. Sprl se je z Rimljani, ker niti tega ni hotel pripoznati, kar je bil primoran pripoznati celo Aleksander III. Prvi povod prepiru je bil

Tuskulum. Rimljani so to utrjeno mesto sovražili iz vse duše, kakor svoj čas Florentinci sosedni Fiesole. Tuskulanci so stali na papeževi strani in zato so jih Rimljani leta 1183. zopet napadli. Papež Lucij III. je poklical nadškofa Kristijana iz Moguncije na pomoč. Kristijan je prišel in Rimljani, spomnivši se, kako jih je ta junak nekoč porazil, so se strahoma umaknili. Kristijan jim je s svojo armado sledil v Rim, a popadla ga je malarija, kateri je tudi podlegel. Nekoč je bil ta nadškof eden najhujših sovražnikov papeštva, potem pa njegov hrabri branitelj. Kristijan je imel vse talente za cesarja in je bil velik vojskovodja, ali skrajno slab duhovnik. Do svoje smrti je bil ta nadškof lahkoživec prve vrste. V ljutih bojih, ki jih je ljubil nad vse, je s svojo blagoslovljeno roko pobil par sto sovražnikov, po bojnem naporu pa je cele noči popival s svojimi vitezi ali pa se kratkočasil v svojem haremu, ki ga je jemal celo v vojno seboj.

Smrt tega nadškofa je bila za papeža prava nesreča. Papež je prosil pomoči pri različnih vladarjih, a trudil se je zaman. Rimljani so zdaj z novim pogumom začeli boj proti njemu. Maseca aprila 1184. so nasko-

čili in opustošili celo vrsto papežu udanih mest. Posebno grdo so delali z duhovniki, katere so neznansko sovražili. V Campagni so ujeli družbo duhovnikov. Izvzemši enega so vsem iztaknili oči, jih posadili na osle, jim natakneli iz pergamenta napravljene mitre, na katerih so bila zapisana imena raznih kardinalov in jih poslali k papežu. Lucij III. je vedel, da bi ga Rimljani kar na kratko spravili s sveta, če bi ga v roke dobili, zato je bežal pred njimi v Verono, kjer se je tedaj mudil cesar. Toda papež ni hotel nobeni cesarjevi zahtevi ugoditi, nego je na koncilu v Veroni Rim slovesno preklel. Tu je bil tudi položen temelj monstrozni moči inkvizicije. Lucijevo prekletoje Rima je bilo dosti ostrejše, kakor vsi edikti Aleksandra III. Preklinjati je znal ta papež, da se je kar kadilo. Rimljane je proglasil kot krivorce, katere sme vsak ubiti ali zaslužniti in kdor to izvrši, stori zaslužno delo pred Bogom.

Toda Luciju ni bilo sojeno, udakati uspeh tega svojega prekletoja, kajti umrl je 25. novembra 1185 v Veroni.

Njegov naslednik je postal milanski nadškof, melanholični Umberto Crivelli, ki se je kot papež imenoval

(Dalje prib.)

do hiše ter prežal na glasovnice. Vse je obredel in v vsako luknjo je vtaknil svoj nos ter nadlegoval poštene ljudi, čeprav ni bil nikjer z veseljem sprejet. Na dan volitve se je, dasiravno ni volilec, trdovratno kakor klop pasje kože držal voliča in vsakega voliča, ki je moral iti mimo njega, kar povohal, če nima morebiti kaj liberalnega duha. Pa to še ni bilo dovolj. Lavarike pretepača Hybáška mu niso dale spat. Po volitvi je v neki klerikalni gostilni razgrajal in razbijal ob mizo, kakor kak pijan šnopsar da so kar kozarci leteli po tleh. Najprimernejši odgovor od navzočega liberalca bi bil z mokro cunjio okrog ušes.

— **O krvavih izgredih v Samoboru** poroča tudi »Slovenec« — a seveda po svoje. Glasilo ljubljanskega škofa nima ne ene grajalne besede za tolovajske poboje, za požige in za rope, da še nekako vesel jih je. Seveda zavrača vso krivdo na hrvatske realiste, ker so ti neke vrste naprednjaki, in na predsednika shoda narodnega poslance Kiepac, ker je graščak. »Slovenec« pravi, da so glavni krivci realisti, ki se vsiljujejo narodu, dasi jih narod ne mara, in ker so baje hoteli prepričati govore dveh duhovnikov, ki sta jih zmerjala z brezbožniki in napadala »Novi List«. Zato se zdi »Slovenec«, da je bilo prav, da je ljudstvo tolovajski pobilo nekaj poštenih ljudi, požigalo in ropalo. Vse se predstavlja tako, kakor da je dobro in verno ljudstvo prav storilo, ko je na tak način naskočilo na prednjake in graščake, vse je pisano tako, da se med vrstami bere: posnemajte ta zgled; naj naše dobro in verno ljudstvo ravna tako nastopi, kakor po dveh župnikih naščuvani hrvatski kmetje v Samoboru. Tako pišejo slovenski duhovniki v škofovem listu.

— **Monsignor A. Starè**, ki je volil 40.000 kron za slepce in si s tem postavil najlepši spomenik, tudi ni pozabil na ljubljanskega škofa. Tudi njemu je nekaj zapustil in sicer mu je s finim razumevanjem za škofova nagajenja volil svoje — delnice stavbne družbe »Union«. Te delnice so vredne 16.000 kron.

— **Dr. Karol Gestrin** †. Danes zjutraj je po daljšem bolehanju umrl vpojenjeni deželni sodnik svetnik gospod dr. Karol Gestrin v starosti 67 let. Pokojnik, ki je zaradi svojega ljubeznivega značaja in svoje dobročnosti užival vsestransko spoštovanje in simpatije, je služboval v raznih krajih na Dolenjskem, nazadnje kot svetnik v Novem mestu. Povsod so ga visoko čislali kot vestnega in vzornega sodnika. Ko je šel v pokoj, se je preselil v Ljubljano. Dr. Karol Gestrin je bil vnet narodnjak; bil je član vseh narodnih društev in ustanovnik »Radogaja« in je posebno slovenske dijakke rad podpiral. V političnem oziru je vedno zvesto in neomahljivo stal v narodno-napredni stranki. Bodi značajnemu rodoljubu prijazen spomin!

— **Žensko telovadno društvo v Ljubljani** prosi vse tiste, kateri so sicer vsopnice že kupili, a se ne mislijo udeležiti javne telovadbe, naj iste blagohotno vrnejo v trafiki gosp. Šeškarka, da se v prid skladu vsakokolskega shoda še enkrat prodajo.

— **Mizarska zadruga**. Sinoči je bilo v Hafnerjev pivarni na Sv. Petra cesti posvetovanje glede ustanovitve strokovne zadruge mizarjev, strugarjev in podobarjev. Sklic je to posvetovanje g. obrtni nadzornik iz Gradca, dr. Blodig. Sklicatelji je navzočnim tolmačil zakonova določila glede zadrug in omenjal koristi, ki bi jih obrt imela od zadruge. Zlasti bi se potem ne dogajalo več, da bi pomankljivo izučeni ljudje dobivali obrtne liste, ker bi zadruga nadzirala, da se učenci res uče, izdajala, oziroma potrjevala učna pisma, izpričevala in delavske knjižice, natančno urenila in nadzirala razmerje med mojstri in pomočniki ter učenci. Osebito bi moral odslej vsak vajenec dokazati s posebno izkušnjo svojo strokovno sposobnost. Ustanoviti bi se imela ta zadruga za ljubljansko mesto, Spodnjo Šiško in Glince, s sedežem v Ljubljani. Čim se zadruga ustanovi, bi se tudi prirejale vsako leto razstave vajenskih del in po potrebi prirejale za

mojstre strokovni kurzi in kurzi za knjigovodstvo, kar bi zadruzi najbrž ne napravljalo nikakih stroškov, ker bi se za to lahko dobila subvencija. Nato je g. sklicatelj še obrazložil načrt pravil in so po nekaterih pripombah navzočniki stlenili predložiti ta načrt občni skupščini zadruge, da ga pregleda in odobri. G. dr. Blodig je nato še omenil, da se je na Kranjskem doslej za obrt še premalo storilo in da je število sedanjih zadrug, namreč 42, v primeri z drugimi kronovinami še prav majhno, da pa je upanje, da se tudi tu skoraj obrne na bolje. G. Petrin je predlagal, da naj gosp. obrtni instruktor glede na sinočnji slabi obisk na prihodnje zborovanje vabi zadevne mojstre pisмено naravnost sam in ko se je g. Burger še zahvalil g. sklicatelju v imenu navzočih za predavanje, se je posvetovanje zaključilo.

— **Filijalka dobropoljskega konsuma umira**. Veliki teden so vozili ostanke konsuma iz Strug v Dobropolje. Primanjkljaj plam — ? —

— **Jeseniške misijonarice**. Kakor znano, sta se kmetici Frančiška Ciglar in Frančiška Hafner obnašali pri pogrebu nekega protestantskega otroka surovo fanatično, kakor je ženice pač naučil fajmošter Sinkovec. Oboje sta bili pri deželnem sodišču v Ljubljani zaradi zasmehovanja v državi priznane cerkve na 7 dni, oziroma 5 dni zapor. Pritožili sta se do kasacijskega sodišča ter se v pritožbi izgovarjali — pravzaprav le njun katoliški odvetnik — da nista imeli namena, psovati protestantizem, temuč le — gibanje »proč od Rima«. Pomagal pa ni izgovor prav nič, zakaj pritožba se je zavrnila in trejalki si bodele utrjevali svoje versko gorečnost pri ričetu in vodi.

— **Učiteljsko društvo za postojnski šolski okraj** ima svoj redni občni zbor dne 5. maja t. l. v Postojni. Začetek ob pol 11. uri dopoldne. Spored: Volitev treh članov v odbor; poročilo pripravljalnega odbora o dotedanjih pripravah za sprejem skupščinarjev o priliki glavne skupščine »Zaveze« v Postojni; volitev delegatov in samostalni nasveti.

— **V Opatijo** pride dne 18. t. m. vsakoletni zvesti gost tega kraja rumunski kralj Karol. Za dan 25. t. m. je napovedan nemški cesar Viljem, ki se mudi sedaj v Sredozemskem morju. Cesar Viljem ostane tri dni v Opatiji in ga pride obiskat cesar Franc Jožič.

— **Ogenj**. V Pristavi pri Podgradu nastal je včeraj ob 3 uri popoldne ogenj. Razširil se je tudi na Gorenjo Pristavo. Škoda velika.

— **Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu**. Tožen je France Orešn k iz Škocijana, 26 let star, radi hudodelstva goljufije. Ta si je v imenu svojega brata pustil narediti pooblastilo tako, da je sam sebi dal pooblastilo v imenu brata Jožefa. S tem pooblastilom posekal je mnogo lesa in šel v Ameriko. Tam si je mnogo prislužil. Domov prišedši je vse dolge, oziroma škodo poravnal. Njegov brat je sicer umrl v Ameriki, a goljufija je prišla prej na dan. Oglašil se je pri sodnijski sam. Priče izjavijo, da sedaj nimajo nikake škode. Sodni dvor obsodil ga je na 1½ meseca ječe. — Janez Plut, 67 let star, iz Bereče vasi pri Suhorju je 1. februarja v Metliki pri sodnijski proti Tereziji Šuklje po krivem pričal. Trdil je takrat namreč, da je o Mali maši izročil Tereziji Šuklje za Antona Šukljeja posojilo 54 K. Terezija Šuklje pa trdi, da je bilo to vse izmišljeno. Njen mož je pač večkrat posojeval Plutu. Pri zadnjem računu, ko je na račun oddal še vino, ostalo je še vedno dolga 16 K. Njej pa ni nikdar izročil 30 K. Janez Plut je bil obsojen na tri mesece težke ječe. — Rudelj Janez, vulgo Bunkarjev in Ign. Jevševar, oba iz Mirne sta se 28. februarja t. l. zoperstavila orožniku Maksu Jelencu. Radi tega tožena sta hudodelstva javne nasilnosti. — Razgrajala sta na poti. Orožnik ju je, dasi ni bil v službi, svaril, da naj odnehata od pretepa. Rudelj mu je pa rekel: »Kaj žandarm tu dela?« Imel je lato v rokah in s to je tekel za njim. Ko mu je orožnik to hotel vzeti, udaril ga je po roki tako močno, da z njo 23 dni gibati ni mogel. Rudelj ni bil pijan. Priča France Pleškovič pove, da sta tožena prišla v Mokronog fant »na korajžo klicati. Plot, čez katerega je Rudelj skočil, je bil 2 m visok. Alojzij Šetina pove, da sta Rudelj in Jevševar hotela s silo vlomiti v Žganjarjevo hišo. Janez Šetina je bil tudi v praz ranjen. Videti je, da sta tožena skočila k orožniku in se ga dejansko lotila. Isto potrdi Anton Veber, c. kr. kancelist v Mokronogu. Videti je držati orožnika od napadalcev. Šum je bil velik, istotako pridruženi. (Op.: Navada klerikalnih fantov!) Marija Bule, gostilničarica in mesarjeva soproga, izpove, da je bilo več fantov, da so res izpili šest »štefanov«, a da po njenem ra-

čunu na tožena ni prišlo več kot en »štefan«. Hvalila pa sta se Rudelj in Jevševar, da se ne bojita orožnikov vseh treh postaj. Ker imata obadva slaba spridevala županstva, oboje je bil Janez Rudelj na 1 leto, Ignacij Jevševar pa na 7 mesecev težke ječe.

— **Izpred sodišča**. Kazen ske obravnave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1.) Janez Koder, kočar v Kotredžu, je dne 26. grudnia 1903 sveder udaril pred svojo hišo Miha Prašnikarja s sekuro po desnih nadlaktih, in sicer, kakor se zagovarja, zaradi tega, ker je Prašnikar razbijal po večnih durih in razbil 6 šip. Koder je bil obsojen na 4 mesece poostrene ječe. 2.) Emilija Hočevar, rojena v Trstu, in Ana Zupan iz Postojne, obe natakariji v Ljubljani, sta dne 28. sušca v Pernetovi prodajalnici v Židovskih ulicah izmaknili par črevljev. Hočevar, ki je bila nekoliko pijana, je medtem, ko je imel Perne opravila z nekim kupcem, izvršila tatvino, ukradene črevlje pa urno pomašila v rečno torbico. Ane Zupan, nakar sta oddli. Hočevar je bila obsojena na 6 tednov ječe, tovarišica pa oproščena. 3.) Marka Biondič iz Brloga, okraj Otočac, delavec v Bohinjski Bistrici, je v nedeljo 17. prosinca t. l. v Grobotkovi gostilni naletel na delavca Nikolaja Rajadica, ki je imel nanj jezo. Brez vsakega povoda se ga je hotel lotiti in venomer preklinjal. Teden kasneje ga je zopet dobil v ravno tej gostilni, potegnil štilec, ga zavihtel proti Rajadcu, grozeč mu, da ga mora zaklati. Gotovo bi bilo prišlo do napada, da niso posredovali drugi. Biondič, ki se zagovarja s popolno pijanostjo, je bil obsojen na 2 meseca težke ječe, nato se pa izтира iz Avstrije. 4.) Lovrenc Trobec, batarja sin iz Loga, in Anton Železnik, po sestnika sin iz Zaplane, sta se od tegnila vojaški dolžnosti, ker sta pred naborno stavo odpotovala v Ameriko in se tam delj časa mudila. Trobec je bil obsojen na 5 dni, Železnik pa na 8 dni strogega zapor in vsak še na 10 K denarne globe. 5.) Sodišče je oprostilo Rozalijo Kosmač iz Otoč, kuharico v Ljubljani, hudodelstva tatvine, ker se ji ni moglo dokazati, da je res hotela izmakniti iz zaklenjene sobe Ane Mikle desetak in denarni mošnjček.

— **Vojaški nabor**. Na današnji vojaški nabor je prišlo 175 fantov iz ljubljanske okolice in jih je bilo 65 potrjenih v vojake.

— **Vsled zastrupljenja krvi umrl**. Posestnikov sin Anton Mlakar, 14 let star, stanujoč v Dobrunjah št. 70, se je včeraj popoldne pri kidanju gnoja zbedel na trpu v nogo, katera mu je začela takoj otekati. Prepeljali so ga v deželno bolnico, kjer je ponoči za zastrupljenjem krvi umrl.

— **Nogo zlomila**. Marija Gasperlin, posestnikova hči iz Senčurja pri Kranju se je peljala dne 10. t. m. popoldne iz Prednova domov. Med potjo se je konj splašal in zadel z vozom ob brzojavni drog, vsled česar se je voz prevrnil in je Marija Gasperlin padla z voza in si zlomila desno nogo pod kolenom.

— **Nepošten vajenec**. Črevljarski vajenec M. B. je ukradel včeraj zjutraj ženi črevljarskega mojstra M. Z. bankovec za 20 K in ga skril v klet pod desko.

— **Zlobnost**. Klavničnemu nadzorniku Pavlu Skaletu je v noči od 10. na 11. t. m. neki zlobnež poklal pet kokoši in jih pustil na mestu ležati.

— **Šampanjec ukraden**. Natakariji Jožefi Schmidtovi v Židovskih ulicah št. 6 so bile iz zaklenjene čumpane ukradene tri stekle nice šampanja.

— **Hranilnična knjižica izgubljena**. Hišina Antonija Tomšičeva, stanujoča Pred škofijo št. 6, je izgubila danes dopoldne nekeje v mestu hranilnično knjižico na ime Jožefa Gasbada, služkinje v Kranju, z vlogo 100 kron.

— **Delavsko gibanje**. Včeraj se je peljalo skozi Ljubljano 360 laških delavcev na Dunaj in v Budimpešto. — V Hručico k zgradbi železnice se je odpeljalo včeraj 40 delavcev. — Na Westfalsko se je odpeljalo včeraj 64 delavcev. — V Ameriko se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 58 izseljencev. — Iz Amerike se je pripeljalo včeraj 26 oseb v Ljubljano.

— **Hrvatske novice**. — Afera na italijanskem parniku v Kotoru. Za Kotor velja naredba, da morajo orožniki preiskati vse ladje, ki odplujejo v inozemstvo, da revirajo potne liste. Dne 7. t. m. je hotel odpluti iz kotorskega pristanišča parnik »Molfetta« italijanske družbe Puglia, ki prevaža izseljence. Kapitan ni pustil orožnikom na ladjo ter je razgrnil po stopnicah italijansko zastavo. Orožniki so naperili puške, nakar šele je kapitan naredil prosto pot. Ta afera se sedaj rešuje diplomatskim putem ter sta tudi ministra Tittoni in Goluchovski o njej

razpravljala v Opatiji. — Zaradi punta in vstaje je obtoženih 8 posestnikov iz Virja. — Morsko ptico iz severa je ustrelil v morju pri Rožancu častnik Pankraz. Ptica se zove »Urinator areticus« ter živi le ob sibirskem nabrežju, odkoder je zšla v Jadransko morje.

— **Najnovejše novice**. — Slepac. V Brucku na Muri je tovarnar Camerdiener sleparil na ta način, da mu je 150 kmetov, ki so mu bili dolžni manjše zneske, podpisalo menice, ki jih je slepar potem ponaredil na visoke svote. Pasiva baje znašajo 1.600.000 K. Čela vrata trdnih kmetov je uničenih. Slepca so zaprli.

— **Neednaka poroka**. V Berlinu se je poročil princ dr. Hugo Friderik Hohenlohe Öhringen z vnukinjo nekega ravnatelja cirkusa. Žena je vdova ter se piše Freysleben. Princ je pri poroki prevzel ime Hermersberg.

— **Predbojevalka zažen** sko emancipacijo El. Scharf se je v Berlinu ustrčila.

— **Tožba z Vatikanom**. Lani je umrl v Rimu konzistorialni svetnik Jos. Hlebaško iz zemlinske županije ter zapustil Vatikanu 900.000 K, svojim sorodnikom pa le 10.000 K. Sorodniki so vložili tožbo na razveljavljenje oporoke, in Vatikan, ki najbrže nima mirne vesti, je brž ponudil »velikodušno« 200.000 kron, ako tožbo opuste. Sorodniki pa se niso dali pregovoriti in se te dni izreče razsodba.

— **Ljubimska žaloigra**. V Sobotki je ustrelil dijak A. Dada svojo ljubico Katarino Lugomersky, potem pa še sebe, ker njima starši niso dovolili poročiti se.

— **Potres so čutili** 11. t. m. po južnem Ogrskem. V Szatmaru so padali dimniki s hiš, blizu kolo dvora se je razpočila zemlja za 2 metra.

— **Italijanske demonstracije**. Na Malem Lošnju so priredili Italijani iredentične demonstracije povodom umeščanja novega župnika, ki je Hrvat. Demonstrantje so napadli tudi goste, ki so grajali demonstracije. Demonstrantje so vpili: »Evviva l' Istra italiana!«

— **Kralj brez svoje volje**. Španski kralj Alfonz se je hotel odpeljati k pogrebu svoje stare matere, bivše kraljice Izabele, v Pariz, toda ministrski predsednik mu tega ni dovolil.

— **Posledica celibata**. Na deški in dekliški šoli v 20. dunajskem okraju (Trenstrasse 58) je do zadnjih počitnic poučeval verouk duhovnik Franc Niederquell. Z deklicami pa je počenjal javno v šoli nemoralnosti, da, še celo med uro, ki jo je imel pri dečkih, ga je premagala pohota ter je z raznimi prevezami vabil deklice v sobo ter jih zlorabljal tako, da so lahko dečki videli. Krščansko-socialni starši prizadeti otrok so sicer zvedeli za duhovnikove svinjarije, a molčali so, dokler ni neki učenec naznanil učitelju, kaj počenja katehet. Konzi storij je brž poslal »sobrata« na neko faro na deželo, a sedaj, ko je preiskava potrdila njegove svinjarje, ter so ga hoteli zapreti, je izginil učenec. Najbrže je skrit pri kakem vrednem sobratu. Preiskava pa je tudi dognala, da je ta svinjarski celbatar celo pruski podanik, in vendar ga je okrajni šolski svet nastavil za učitelja. Razposlala se je sicer za njim tiralnica, toda došla ga ne bo.

— **Srečno mesto**. Nedavno v Frankobrodu umrl član avstrijske gosposke zbornice, baron Liebieg, je zapustil svojemu rojstnemu mestu, Liberecu na Č. škem, en milijon za preskrbovanje ubožcev, svojo bogato zbirko slik, ki se tudi ceni na 1 milijon, 600.000 K za vzdrževanje te zbirke, dragi razgledni stolp »Hohenhabsburg«, takozvano gozdno vilo pri Schmidsteinu, svojo krasno hišo v Frankobrodu, zemljišče v Liberecu itd. Mestni knjižnici in čitalnici je zapustil po 100.000 K, obrtnemu društvu 300.000 K. Čela njegova zapuščina rojstnemu mestu se ceni na 5 milijonov kron.

— **Opozarja se** na inserat firme Hugon Vid Jung v Trstu. Ta slovenska in krščanska firma si je le vsled svoje poštenosti in točne postrežbe pridobila veliko število odjemalcev, ki jim vsedkar z veliko kulanco postreza. Odlikovana je bila že na več razstavah s častnimi diplomami in priznanicami. Firma pošilja za poizkušnjo male poizkušne pošiljke in ima vsakdo priliko, da se prepriča o kakovosti blaga.

Književnost.

— **„Učiteljski Tovariš“** ima v zadnji številki sledečo vsebino: Zgodnja zborovanja. — Nam in našim društvom. — Z orožjem v roki in v rezervi — na Amonite! — Pisarna za zdravljenje naših bolnih stanovskih družabnih itd. razmer. —

Kritikujoči glasovi. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služb. — Pripravniki tečaj v Idriji.

Telefonska in brzojavna poročila.

Lvov 13. aprila. V zaporih deželnega sodišča se je zgodila revolta kaznjencev. Na pomoč sta prišli dve kompaniji vojaštva. Vzrok revolti je slabo ravnanje s kaznjenci.

Budimpešta 13. aprila. V parlamentu je na Visontayevo interpelacijo glede sestanka Goluchowskega in Tittonija v Opatiji odgovoril Tisza, da se pri ti priliki niso Italiji naredile nikake nove koncesije, ne politične, ne gospodarske. Dostavil je, da morate pač obe državi odnehati, če se naj doseže kompromis.

Madrid 13. aprila. Ko je ministrski predsednik Maura včeraj zapustil palačo generalnega sveta v Barceloni, ga je napadel neki mladi mož in ga poskusil umoriti. Napadalca je neki policaj s palico pobil, na kar se je posrečilo, ga aretirati. Napadalec je 19 let star kipar Artón. Ko so ga zgrabili, je zaklical: »Živela anarhija«. Ministrski predsednik Maura se je nekaj trenutkov boril z napadalcem. Maura je bil zadet pri četrtem rebu, a je sam potegnil bodalo iz prsi. Rana je dva centimetra globoka. Artón pravi, da nima skrivcev in da je iz lastnega nagiba hotel ministrskega predsednika umoriti.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 13. aprila. General Kuropatkin brzojavlja carju, da je general Kačalinskijski poslal 8. t. m. ponoči vojaški oddelek čez reko Jalu na otok, ki leži blizu mesta Vidžu. Rusi so na tem otoku uničili večjo japonsko patroljo. Pustili so, da se je izkrcala, potem pa so jo napadli. Japonci so bili vsi deloma astrljeni, deloma so utonili. Rusi niso imeli nikakih izgub. Naslednjega dne so se japonske predstraže umaknile. V noči dne 9. t. m. so ruski lovci šli pri Jongampu čez reko in naleteli na eskadron japonskih konjenikov. Vnel se je boj. Vsled izdajstva Korejcev so se Rusi morali umakniti. Japonci so jim njih ladjo potopili, vsled česar so morali čez reko plavati. Eden vojak je utonil. En oddelek Rusov je več Japoncev ubil.

London 13. aprila. Iz Tokio se poroča, da se je ob reki Jalu začela velika bitka. Ta vest še ni potrjena. Pri I. japonski armadi nahajajoči se tuji vojaški atašeji so dobili poziv, naj se pripravijo na odhod.

London 13. aprila. Iz Čengdžu pri Šantungu se poroča, da se je včeraj med Port Arturjem in Čengdžu slišalo močno streljanje in se sodi, da je bila tam že več dni pričakovana pomorska bitka.

London 13. aprila. Danes zjutraj ob polu 6. uri je admiral Togo znova napal Port Artur. Rusi so bili baje strahovito poraženi. Podrobnosti še manjkajo.

London 13. aprila. V bitki pred Port Arturjem se je potopila ruska velika oklopnica »Petropavlovsk«. Od posadke so se rešili samo štirje oficirji, med njimi veliki knez Ciril, vs drugi so utonili.

Njučvang 13. aprila. Angleška vojna ladja, ki je bila v tem pristanu, je odplula, dobivši zagotovilo, da se bodo varovali angleški interesi. Tujih trgovskih ladij ne bo več v pristan. Zdaj so odstranjene vse ovire, ki so zadrževale izvrševanje vojnega stanja.

Mnogostanska poraba. Gotovo ni do-
mačega zdravlja, katero se dá tako mnogo-
stransko porabiti, nego „Mollo-vo francosko
žganje in sol“, ki je takisto bolesto utešu-
joče, ako se namaže s njim, kadar koga
trga, kakor to zdravilo vpliva na mišice in
živce krepljeno in je zatojre dobro, da se
priliva kopelimi. Steklenica K 1.90. Po poštnem
povzetju pošilja to zdravilo vsak dan
lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik,
DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi
zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat,
zaznamovan z varnostno znamko in pod-
pisom. 6 8-5

Kdo ni vesel dražestnega otroka cve-
točih lic, njega nežne in mehke polti in
koga ne dirne neprijetno pogled zanomar-
jenega, umazanega otroka in se ne spomni
ob tem zanikerne matere, ki tako zapusti
svojega ljubljence. Vsaka mat naj že od
mladosti umiva otroka z dobrim milom,
seveda ne s takšnim, ki po njem kosa poka
in postaja hrapova, ker je v njem preveč
smole in alkalijs. Da se polt ohrani mehka
bela in vežna in da se pride v okom ho-
žnim boleznim, ki nastajajo iz glivastih kali,
naj se rabi Sargovo glicerino milo, ki je
že 50 let v rabi in se je vsekdar izkazalo
kot izvrstno lepilo.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljša priznana Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepuje lasišče, odstra-
njuje luske in preprečuje izpa-
danje las.

1 steklenica z navodnom 1 K.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot
dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,
medic. mil, medicinal. vin, specijali-
tet, najfinjših parfumov, kirurških
obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
jubil. mostu. 37-15

Borzna poročila. Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 12. aprila 1904.

Složen papir.	Dunaj	Blago
42% majeva renta	99.75	99.95
42% srebrna renta	99.60	99.80
4% avstr. krona renta	99.60	99.80
4% zlata	119.50	119.70
4% ogrska krona	98.05	98.25
4% zlata	118.55	118.75
4% posojilo dežele Kranjske	100—	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100—	100—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.65	101.65
4% češka dež. banka k. o.	100—	100.30
4% ž. o.	100—	100.30
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.65	102.15
4% pešt. kom. k. o. z	106.60	107.60
4% 10% pr.	101—	102—
4% zst. pisma Innerst. hr.	100.50	101.30
4% ogrske cen.	100.65	101.65
4% dež. hr.	100.50	101.30
4% z pis. ogr. hip. ban.	100.65	101.65
4% obl. ogr. lokalnih žre- leznic d. dr.	100.10	101—
4% obl. češke ind. banke	100.50	101—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	—
4% prior. dol. žel.	99.50	100—
3% juž. žel. kup. 1/2	299.85	301.85
4% avst. pos. za žel. p. o.	101—	101.70

Srečke.	1904	1903
Srečke od 1. 1854	190—	194—
" " 1860	182—	184.50
" " 1864	269.50	261.50
" tizske	162.50	164.50
" zem. kred. I. emisije	295—	305—
" " II.	293—	297—
" ogr. hip. banke	269—	273—
" srbske & frs. 100—	89—	92—
" turške	133.25	134.25
Basilika	21—	22—
Kreditne	464—	475—
Inomoške	81—	85—
Krakovske	78—	82—
Ljubljanske	67—	72—
Avst. rud. križa	53—	55—
Ogr.	29—	30—
Rudolfove	67—	75—
Salcburške	77—	80.50
Dunajske kom.	504—	515—

Debitne.	1904	1903
Južne železnice	81.75	82.75
Državne železnice	642.25	643.25
Avstr. ogrske bančne delnice	1604—	1614—
Avstr. kreditne banke	645.50	646.50
Ogrske	762—	763—
Zivnostenske	250—	252—
Premogokop v Mostu (Brux)	622—	632—
Alpineke montan	414.50	415.50
Praške žel. ind. dr.	1931—	1941—
Rima-Murányi	490—	492—
Trbovljske prem. družbe	344—	348—
Avstr. orožne tovr. družbe	460—	464—
Češke sladkorne družbe	153—	159—
Valute.		
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.09	19.10
20 marke	23.44	23.50
Sovereigns	23.96	24.04
Marke	23.44	23.50
Laški bankovci	95.30	95.45
Rubli	252.50	253.50
Dolarji	4.84	5—

Zitne cene v Budimpešti.	Dne 13. aprila 1904.
Termin.	
Pšenica za april	50 " 7.96
" okt. 1903	50 " 7.99
" prih. spomlad	50 " 7.88
Ra " april	50 " 8.27
Koruza " maj 1904	50 " 5.12
Oves " maj	50 " 5.25
Effektiv.	
5 vin. ceneje.	

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
6 Dobiva se povsod. 671

Vydvore žitne kave
POSKUSITE! — Vzorak dragovoljno.
Poslajte 6 kg. pošiljke 4 K 50 h. francoz.
„DOMAČI PRIJATELI“
— vsaki oddelku pošljite po eno poskusno.

Darila.
Upravništva našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Go-
spica Ivanka Terpin v Kamniku šte. 29,
6 K iz nabiralnika. — Živela!

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 508 m. Srednji srednji tlak 780-0 mm

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebe
12	9. zv.	737.4	10.9	sl. jug	jasno
13	7. zv.	737.6	8.4	sr. savnh.	oblačno
	2. pop.	737.0	18.0	p. m. jzah.	pol. oblak

Srednja včerajšnja temperatura: 12.0°
normale: 9.1°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

dr. Karol Gestrin
c. kr. deželne sodnije svetnik v p.
po dolgi, mučni bolezni, previden
s sv. zakramenti za umirajoče, v
67 letu svoje dobe, danes ob 6. uri
zjutraj, mirno v Gospodu zaspal.
Zemeljski ostanki predragega po-
kojnika se bodo prepeljali v čet-
tek, dne 14. aprila, ob 5. uri po-
ludne iz hiše žalosti na Rmski
cesti št. 7 na pokopališče k Sv. Kri-
štofu k večnemu počitku.
Svete maše zadržane se bodo
brale v raznih cerkvah. 1045
Nepozabnega pokojnika priporo-
čamo v blag spomin in molitev.
V Ljubljani, 13. aprila 1904.
Ivana Gestrin Franja Gestrin
soproga. sestra.
Nečaki in nečakinje.

Ameriški skrob na lesk
z varstveno znamko „Globus“ 2 515-4
dá najlepšo likano perilo.
Dobiva se povsod v rdečkastih zavojih à 100 gramov vsebine.

Zastonj razpošiljam!
navodilo za vse one, ki trpe na
kili, zaprtju telesa in
zlati žili.
711-10
Dr. M. Reimanns, Maastricht (Nizozemske).
Poštnina za pisma 25 vin., za dopisnice 10 vin.

Nič drugega kakor
GLOBIN
naj rabi vsakdo, kdor hoče imeti odlično
bleščečo obutev in kdor jo hoče ohraniti
elegančno in stanovitno, ker je to najboljša
čistilo za usnje.
855-5
Edina tovarna: Fritz Schultz jun. Act-Ges., Eger i. B. u. Leipzig.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

Sol za želodec

Lepo stanovanje
se odda za 1. maj. 357-45
J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Izurjena šivilja
se išče za stalno. 1039
Gospoke ulice št. 5, III. nadst.

Premnogo priznanj in diplom.
Uvoz - Hugo Vid Jung - izvoz
Trst. 1041-1
Razpošilja se carine prosto in popolnoma
brez vsakih stroškov.
Najboljša kava 5 kg. po 12, 14,
15 in 16 K.
Čaj 1 kg. po K 4.90, 6.—, 8.—, 10.—, 12.—.
Namizno olje (sodček okoli 30 litrov
(25 kg. po okoli 30 K)
Olje za cerkvene svetilke
(sodček okoli 30 litrov (25 kg.) po okoli 25 K)
Vina (sodček primeroma 30 litrov)
dalmatinska, istrjanska, italijanska
(Brundizij), rdeča (krvna) ali bela, pristno
prirodna, najfinjša kakovosti 18 do 20 K.
Za pristnost blaga jamčim.
Skrbna postrežba.
Cenik zastoj in poštnine prosto.

Poskusite
pristni
rastlinski
liker
„Florian“
Po okusu in zdra-
vem učinku prvak
likerjev.
Varstvena znamka.
Ogreva in oživilja telo,
Budi tek in prebavo,
Daje dobro spanje.
Lastnik: 5-83
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Ameriški skrob na lesk
z varstveno znamko „Globus“ 2 515-4
dá najlepšo likano perilo.
Dobiva se povsod v rdečkastih zavojih à 100 gramov vsebine.

Nič drugega kakor
GLOBIN
naj rabi vsakdo, kdor hoče imeti odlično
bleščečo obutev in kdor jo hoče ohraniti
elegančno in stanovitno, ker je to najboljša
čistilo za usnje.
855-5
Edina tovarna: Fritz Schultz jun. Act-Ges., Eger i. B. u. Leipzig.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

Julija Schaumanna
deželne lekarnarja v Stockeravi. 233-5 b
Mnogo let že izpričano dietetično sredstvo za pospeševanje
prebavljanja. Odstranjuje takoj želodčno kislino. Neprekožno
za uravnanje in ohranjanje dobrega prebavljanja.
Dobiva se v vsaki rešeni. Lekar-
nah avstr.-ogrsko države. Cena 1 škatlice K 1.75. Razpošilja se po poštnem povzetju
če se naroči najmanj 2 škatlici.
Glavna zaloga: deželna lekarna JULIJA SCHAUMANN v Stockeravi.

„Triumph“
je napredaj v vsaki boljši trgovini
z dežniki. — Oblastveno varovano.
— 2 leti jamstva. — Le pravi, če ima
v blago vitkan napis „Triumph“.
Dobiva se pri g. Josip Vidmarju,
dežnikarju v Ljubljani.

V najem se odda takoj
žaga in mlin
skupaj, ali pa tudi vsako zase. Mlin
na 5 tečajev in popolnoma novo urejen,
žaga z 1 klinjo.
Ponudbe do 1. maja t. l. na
Josipa Kogovšek v Idriji
kjer je dobiti tudi ustmenih ali pisme-
nih poročil. 1043

Triumph-štedilna ognjišča
za gospodinj-
stva, ekono-
mije i. t. d. v
vsakršni iz-
peljavi. Že 30
let so najbolje
priznana. Pri-
znana tudi kot
najboljši in naj-
trpežnejši izdelek. Največja prihranitev
goriva. Specijalitet: štedilna ognjišča
za hotele, gostilne, restavracije, kavarne
i. dr. Ceniki in proračuni na razpolago.
Glavni katalog franco proti doposlani
„namki. 543-14
Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Wele 18, Gorenje Avstrijsko.

Slavno občinstvo, posebno
pa svoje častite odjemalce
obveščamo, da je dne
31. marca t. l.
g. Božidar Vernik
izstopil 1038-1
iz službe pri nas.
Delniška družba
zdrženih pivovaren žalec in
Laški trg
v Ljubljani.

es. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Irvođ in voznega reda.
več javen od dne 1. oktobra 1903. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Ansee, Solnograd, čez K'ain-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopoludne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3 uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1 uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonbi vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isel,
Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonbi vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonbi
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m
zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 3. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m
dopoludne, ob 8. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za
e min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vse pojamilia daje.
3-42
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah šte. 12.

Costilna in pekarija
se da takoj v najem v Sp. Idriji.
Več o tem se izve pri Fr. Li-
pahu v Dobrunjah, pošta Sp. Hru-
šica pri Ljubljani. 1040-1

Učenec
iz dobre hiše in kateri bi imel veselje
do trgovine, se takoj sprejme.
Več se poizve v manufakturni tr-
govini J. Keber v Ljubljani.

Postranski
zaslužek
za risanje stavbenih načrtov.
Ponudbe pod „Št. 155, P. Vič“,
takoj. 1045-1

Mizarski
pomočniki
dobijo lahko takoj stavbeno delo z
dobrimi pogoji. 1042-1
Jakob Homovc
mizarski mojster v Cerknici.

Dva dobra
krojaška
pomočnika
se sprejemata takoj.
J. N. Potočnik 1044
krojač v Ljubljani.

Mesarji
pozor!
Išče se mesar, ki je v stanu
položiti 1000 K denarja v mesarski
obrt in ima veselje do samostojne
obrti. Oženjeni imajo prednost.
Ponudbe je poslati pod naslovom
„O K D“ upravništvu „Slov. Naroda“
do konca meseca aprila. 993-2

es. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Irvođ in voznega reda.
več javen od dne 1. oktobra 1903. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Ansee, Solnograd, čez K'ain-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopoludne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3 uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1 uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonbi vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isel,
Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonbi vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonbi
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m
zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 3. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m
dopoludne, ob 8. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za
e min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uziva najboljši sloves, koder posluje
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnkoristne
namene.